

have ønsket, han vilde have nærmet sig mere og mere dertil. Det giver naturligvis kun et ringe Haab om, at vi kunne komme til noget Resultat. Det sagde Ministeren allerede ved Iste Behandling, og han gjentog det nu ogsaa her. Naar den ærede Minister erklærede sig villig til at foreslaa en partiel Reform i den af Mindretallet antydede Retning, hvorimod han ansaa en Forhandling om en Toldreform, som efter hans Mening vilde være ødelæggende for Staten, for øresløs, saa kan jeg ikke paa Flertallets Vegne stille nogen saadan Opfordring til den ærede Minister. thi en Toldreform, som gaar i den af Mindretallet antydede Retning, vil fjerne sig meget væsentlig fra Flertallets Ønsker, og vil ikke tage det allermindeste Hensyn til Forbrugernes Interesse — Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), der var Ordfører for Mindretallet, skjøndt vi allerede have hørt, at han ikke havde de samme Ansuelser, som de forskjellige Medlemmer i Mindretallet, skal jeg ikke gjøre synderlig flere Bemærkninger; end jeg har tilladt mig at henvende til ham og hans Meningsfæller i Umindelighed. Jeg maa dog tillade mig at protestere imod, at der ikke skulde være en ligesaa alvorlig Følelse og Villie for et Toldlovsforslag hos Flertallet som hos Mindretallet, thi Flertallet nedlægger Nar for Nar et betydeligt Arbejde i denne Sag, hvorimod Mindretallet saavel som Regjeringen holder sig tilbage og mere og mere ere slaaede ind paa en Visnepolitik, hvad Toldlovsforslaget angaar. Det notes i det Høieste med en Antydning eller en Bemærkning, som fjerner sig fra Flertallet, hvorimod vi dog maa antages at være komne Mindretallet nærmere, efter som vi nu kun kræve en Nedsættelse af $3\frac{1}{2}$ Millioner Kr. ukompenseret, medens vi tidligere, efter hvad de Herrer i alt Fald paastaar, krævede en Nedsættelse af 7 Millioner Kr. Vi have ikke lagt Hovedvægten snart paa det Eine snart paa det Andet. Vi have fulgt med Udvillingen, vi have naturligvis i de stiftende Udvala i de mindre Punkter taget en noget forskjellig Stilling, men fra Udvalgets Side er der aldrig stillet Forslag om en Værditold i et større Omfang; det er mig personlig, der har stillet det, og jeg er hverken Udvalget ei heller Folkethinget. Tilsvarende har Udvalget heller aldrig stillet Forslag om Halvering af Toldsatserne for Livsforbrødenheder, det er ikke Tilfældet; det har Udvalget tværtimod modsat sig. Jeg har to Gange foreslaaet det, første Gang 1874, i det Toldlovsforslag, jeg indbragte under det Jonnesbeckske Ministerium, og atter denne Gang i nærværende Toldlov-

forslag, men begge Gange har Udvalget paa de allerfleste Punkter fraraadet at gaa til en Halvering, og man kan ikke rette den Behreidelse mod Udvalget eller Folkethinget, at de i den Henseende have forandret sig. Jeg forsvare sig min Opsættelse deraf, men jeg oplyser kun det Faktiske. Jeg maa ogsaa nedlægge Indsigelse imod, at der nogenstunde har været Forslag fremme, som vilde straae 7 Millioner. Det var en Fabel, som løb Landet rundt for at agitere op en Stemning mod Venstre for nogle Nar siden. Det var et Agitationsmiddel, men Ingen troede paa det, og det undrer mig ikke, at det er gaaet med det, som det ofte gaar med den Slags Urigtigheeder, at man gjentager dem saalænge, at man selv tror derpaa, saaledes at man virkelig kan komme frem med det her i Salen, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) har gjort. Jeg finder det ufornuddent at oplyse det her i Salen, thi Enhver, der er her tilstede, veed, hvorledes det forholder sig dermed. Og naar der til visse Tider er behudet Kompensation ved Love, som først skulle vedtages, og man saa har indladt at vedtage Lovene samtidig, saa er der jo ikke Noget forseet derved. Thi kommer Lovene ikke, træder jo Toldreformerne heller ikke i Kraft, saa der er jo ikke Noget forseet derved. Man har overhovedet søgt paa alle mulige Maader at nærme sig og lette en Forstaaelse, bragt saa det Eine, saa det Andet i Forslag, men hver Gang man er kommen til en ny Maade, et nyt Forslag til at nærme sig en Forstaaelse, har man fra den anden Side skreget op, om at det var det Allerværste, der nogenstunde var kommen, og at nu saae man, at vi Ingenting vilde. De have kunnet faae det paa mange Maader, og de ville endnu kunne faae det paa mange Maader i Henseende til alle de Punkter, her tales om; vi ere villige til en Forstaaelse, men ikke til at gaa ind paa den Grundbetragtning, de her stille op, nemlig for det Første, at hele Besøbet skal være ukompenseret, hvilket vil sige en betydelig Forøgelse af Statskassens Indtægter, og for det Andet at hele Reformen skal komme Industrien og særlig den store Industri til Gode. Det faae de os ikke til. Det er heller ikke Tilfældet, hvad det ærede Medlem siger, at til nogle Tider har man ikke villet forøge Skatten paa Brændevin, og til andre Tider er der foreslaaet en saa voldsom Reform, at det bliver en hel Revolution. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der aldrig fra Toldudvalgets Side er foreslaaet nogen saadan stor Forøgelse af Brændevinsafgiften, og heller ikke fra